

HRVATSKA RIJEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za prvu godinu K 6. — Za Šibenik na godinu donošanjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utružno u Šibeniku.

Izlazi sriedom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglasi tiskaju se po 16 para peti redak ili po pogodbi. — Priročena pisma i zahvale tiskaju se po 20 para po peti redak. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi se ne vraćaju.

Snaga utvaraša.

Splitska „Sloboda“ gospode „naprednih demokrata“ u zadnje doba počela je govoriti čak i o snazi pravaša. Kad smo mi još pred nekoliko mjeseci dokazivali, da su ta gospoda sa utvarom jedno, kad smo činjenice nabrajali po kojima je pristicalo, da je sve ono što „Sloboda“ piše proti utvarašima, samo priprava na njihov svestrani savez, kad smo predviđali taj najgnusniji događaj u cijeloj našoj pokrajinskoj političkoj borbi, onda je „Sloboda“ obično šutila ili je govorila o našim halucinacijama. Kako ona tako je radilo i glasilo za interese u Zadru te ona u Splitu i Dubrovniku.

Sada svi ti listovi čine potrebu, da se više bave pravaštvom: jedni druge nemogu sada već krstiti najgnusnijim imenima i svojstvima, pa im treba na zajedničkog neprijatelja. I to oni poduzimaju sustavno, zajednički.

Već sama činjenica, da su pravaši jedini njihovi protivnici, dokaziva da se oni nisu složili radi toga, što obiluju snagom, ali ipak teško je priznati svoju slabost, pa se ti listovi nekako hoće kao da izrugavaju pravaškoj snazi.

Jer vidite — kliče „Sloboda“ — pravaši nemaju i nisu nikada imali snage, tu snagu im je davala utvara, jer utvara je postavila na položaje sve pravaše. . . .

U ovoj tvrdnji „Slobode“ nalazi se ključ djelovanja njezinih ljudi. Tu je ono izhodište, sa kojega se poslo i došlo do zajedništva sa utvarom.

Naravno, ako utvara dieli mjesta i položaje, ako se samo u njezinom krilu može uživati sjena visokih . . . krugova, zašto Smodlaka, Tartaglia i slični ne bi pali utvari u naručaj? Zašto oni nebi polizali onaj gnjus, što su kroz pet godina bacali na Iščevića, Mišaljevića itd.?

Da će oni to učiniti, mi smo predviđali još odmah u početku, jer smo još onda znali da je sve što rade iz osobne mržnje i inada, iz želje da preskače njeke svoje drugove, da im se nametnu, da ih otkalče, nebi li sami zauzeli njihova mjesta. I kad se mislili da im je utvara uspio se stiditi pasti u zagrljaj onih koji dieli časti i položaje.

Dokazali su tako što smo uvijek tvrdili, da su za narod suvišna, i za to štetna stranka i da sve što rade čine iz osobnih poriva privatne koristi za svoje osobe i svoje obitelji.

I sada kad to njihove granženje dokazivaju svakidnevno činjenice, pripisivaju ljudima stranke prava što sami rade.

Nu pri tom naši mladi „demokrati“ sa mladmćkim pi. grbovima i obiteljskim bunetaškim vezama zaboravljaju da stranka prava nije od jučer, nego da ima preko trideset godina što se ona i u Dalmaciji nalazi u svjedočnoj opoziciji; zaboravljaju da od god. 1895. nije bilo izbora gdje ona nije bila progonjena uprav od

onih koji danas diela sa „demokratima“ položaje i ostala zemaljska dobra.

Ovaka stranka kao što je naša niti se razmeće svojom snagom niti je očekivala niti očekiva od udružene gospode u utvari kakove milosti. Ne, za milost prosi stranka prava je preveć ponosna, preveć naučna na svoju uztrajnost u radu, a za razmećanje snagom, ona zna da nije još doba.

Nego i to će doba doći kad će stranka prava svoju snagu omjeriti sa svim udruženim samoživcima i izrabljivačima neukosti naroda našega.

Neka gospoda od utvare odkupe narodu zadata rječ, neka udovolje zahjevima stranke prava i naroda te uzakone obće pravo glasa, pa da vidimo tu snagu utvaraša i njihovih drugova, njihovih vjernih pomagača soja demokratskoga!

A kakova je ta njihova snaga već sada, vidilo se prigodom saborskih izbora, gdje su Smodlakini drugovi skakali u pomoć današnjim saveznicim, u času međusobnog blačenja na Hvaru, u Makarskoj, u Zadru, u Dubrovniku i širem Dalmacije. Tu snagu njihovu vidilo se i za vrijeme saborisanja, pa i poslije, a vidi se najbolje danas, kad su prinuđeni međusobno se ljubiti radi osobnih interesa u času kad bi se radi mržnje najvolli griziti.

Svi ovi savezi „milih“ današnjih drugova dokazivaju da ih ipak ništa dalje kreće proti stranci prava, a to ništa nije baš osjećaj ni snage ni pravičnosti, a nije ni uvjerenje da je stranka prava onako slaba kako gospoda tješe svoje sljedbenike.

Slabost je stranke prava eto tolika da je proti njoj nužna koalicija svih protuhrvatskih živalja, pa ni ta im nije dosta, jer im se hoće nezakonita sila, gazenje svih zakonskih ustanova, a kad im ni sve to nedostaje treba im još bezstranog ogovaranja i ciničkog bezstranog uzveličavanja svega što je svakomu, koji do zakonitosti i pravičnosti što drži, gnusno i odurno.

Stranka prava proti kojoj su se svi oni udružili ima tobože da zahvali svoje uspjehe njima; ona koja ne razpolaze ni vladom, ni oružanom silom, ni zemaljskim odborom, ni ničim što daje vlast, postizava uspjehe na izborima strahovanjem i nezakonitostima; gdje je pravaša na kojoj obćini te obćine bi trebalo srušiti, jer razpusti sličnih obćina nije djelo nezakonito, silovito, gnusno, podlo; ne to je sve za današnje „naprednjake“, „liberale“ liepo, plemenito. Ovako i slično u zadnje doba gospoda utvaraši hoće da dokažu svoju snagu. . . .

Nego mi se svemu tomu ne čudimo. Starih narodnjaka, koji su bili protivnici stranke prava više nema, ona ih je preživjela uzprkos svih progona. Sadanji protivnici stranke prava većinom su pribjeglice iz pravaških redova, obćini su to politički izdajci, koji su

već davno izgubili vjernost načelima svojoj stranci i zastavi na koju su prisizali. Ovi i ovakovi mogu proti stranci prava poduzimati sve što je moguće. Njih ne ustavlja ni ponos, ni čast; njih cijela prošlost njihova sila, da unište stranku prava, jer misle da će tako unišiti i svoju izdaju.

Ali u tomu se varaju. Oni mogu poduzimati sve što hoće, ali cijla positić neće. I oni najbolje znadu da varaju sebe i drugoga, kad se tješe slabošću našom, i odnosnom njihovom snagom.

Oni znadu n. pr. da nema sile koja bi mogla slomiti vjernost zastavi stranke prava onih naših ljudi, koji sve što imaju, valja tobože da zahvale utvari i utvarašima. . . .

Utvaraši i njihovi prijatelji najbolje znadu da su uprav ti ljudi posvetili sve svoje sile, da spase stranku prava u času kad su ju oni svi redom najpodlije izdavali. U tomu, u vjernosti narodu i zastavi njegovoj i sastoji snaga naš pravaša, pa bi bili jači od svih udruženih neprijatelja naše stranke i ondakad bi utvara polučila sve ono što želi.

U borbi je naš život i uvijek smo spravni dočekati svakog neprijatelja.

Utvaraši nemogu isto da kažu, jer je njihova narav izdaja, a izdaja nije snaga ni onda kad misli da je svemoguća: izdaja sama ruši svoje djelo. A tko požive vidit će.

Naši posebni izvještaji.

ss. **Bez adrese.** Primamo od dopisnika iz Sarajeva: U oči otvare bosanskog sabora govorilo se je nekom sigurnošću, da će naš prvi sabor za svog kratkog zasjedanja, mimo ostalo, odglasovati i adresu na kralja. Medjutim već prvih dana saborskog djelovanja, rek' bi, da do adrese u obće ne će ni doći. Evo razloga: Pošto je sada sabor za prvi put otvoren, to je naša javnost, a i zastupstvo naroda očekivalo, da će se sabor otvoriti priestolnom besjedom. Do toga naprotiv nije došlo, nego je zemaljski poglavica Varešanin sabor otvorio sa nekoliko uobičajenih fraza. To se je zastupstva kosnulo, a i javnosti, te se sada uporno šire glasovi i novinstvom razne, da usljed toga sabor ne ima nikakova razloga, da kralju uputi adresu, jer je ona parlamentarnim obćinama samo odgovor na priestolnu besjedu. Doznajem iz zastupničkih krugova, da u novinstvu vjesti o tom, da se u saboru ne će o adresi govoriti, potječu sa strane samog zastupstva, tako te je va prilika, da adrese ne će ni biti. Istodobno doznajem, a to kao ispravak odaslanoj vam brozjavi, da pregovori između Zadruge i Udruge nisu uspjeli, e da se hr. zastupnici stope u jedan klub. U zadnji čas je na žalost taj pokušaj pretrpio brodom. Postiglo se je samo to, da će hr. zastupnici izstupiti zajednički samo u najvažnijim pitanjima. Afera između uredništva „Hrv. Dnev-

nika“ i zastupnika Vanača, koji je u saboru desavuirao pisanje tog lista, nije još riješena.

× **Novi sukob između Talijana i Hrvata u Istri.** Primamo od našeg dopisnika iz Trsta: Između članova komisije za postignuće sporazuma u Istri bilo je utanačeno, da se sva pitanja, koja zasjecaju u nacionalno polje, imadu u sporazumu riješiti. Medju ova se je pitanja uvrstila i talijanska privatna realka u Puli skopčana s gimnazijom. Talijanci u oćtoj namjeri, da osujete daljnja pregovaranja, ovih su dana odlučili da se ima zahtjevati od vlade, da njihovu realku sa gimnazijom u Puli od početka školske godine 1910. do 11. ima udržavati država na svoje troškove. U tu svrhu iza leđa Hrvata posredovao kod ministra nastave grofa Styrgkha, a kada su vidili, da se je grof Styrgkh onako živo zauzeo za oživotvorenje njihovog pravničkog fakulteta, držali su da je nadošao zgodan čas, da i javno počnu raditi. U tu svrhu poslali su u Beč puljskoga načelnika dr. Vilima Vuretona, koji je u ministarstvu nastave podnio predlog, da država preuzme privatnu realku sa gimnazijom u Puli u svoje ruke. Hrvatski zastupnici istarskog sabora u ovom koraku vide lomljenje zaključaka poprimljenih od komisije za sporazum. Oni su radi toga dali poručiti koži Talijanima, toli ministarstvu u Beč, da bez njihove privole ne može biti govora o podržavanju puljske realka sa gimnazijom. Istodobno su postavili svoje zahtjeve, a to obzirom na to, jer da Talijani nisu držali riječi, kojima traže, da se koliko sa strane vlade toliko sa strane saborske većine u prvom redu ima udovoljiti školskim potrebama Hrvata u Istri. Oni traže, da se i za Hrvate u Puli i okolici ima otvoriti jedna državna realka sa gimnazijom, a da zemaljski odbor ima preuzeti sve one privatne hrvatske škole u istarskim mjestima, gdje se Hrvati nalaze u većini i gdje zemlja uzalud troši novac za udržavanje talijanskih škola, jer ne imaju dovoljnog broja djece. Za ovaj zahtjev Hrvata neće ni da čuju Talijani. S vremenom bit će i mekši!

nw. **Za reciprocitet zagrebačkog sveučilišta.** Piše nam dopisnik ta Zagreba: U četvrtak na večer držali su ovdješnji dalmatinski i istarski dijadi sastanak, na kojem odlučije poradići oko sveučiljske skupštine na sveučilištu, da ona podigne svoj glas za reciprocitet. Na sastanku je bio izabran odbor, kojemu je povjerenata zadaća, od rektorata izhodi za skupštinu aulu i umoliti senat, da istoj sudjeluje preko svojih odaslanika. Odbor istodobno ima se obratiti „Hrv. akad. klubu“ u Zadru, da on poduzme korake kod namjesništva u svrhu, da ono pospješi odgovor na poznati upit bečkog ministarstva.

U nedjelju samu obdržavala se je već na sveučilištu ta skupština. Od strane akademičkog senata prisustvovali su rektor Volović, dr. Stivoić, dr. Miler, dr. Rorauer i dr. Lovrić.

Jz moje lovačke torbe.

Napisao Don Marko Večić.

— Ako nigda ne pogodio, ovoga puta nisi promašio. S prve odmah znaj i tuvi, da je „rončić“ božje živo stvorenje, a kad je koljenoviti i od slavnono odpaoo roda pačadi, onda znaj i tu, da se dađe i između je najtunijih divljih pataka; niti je oku, niti ga je smoku. I pluća i u starosti perja je mekušasta i pahuljiva, osinjavo i mrkastim poprugano. O rama-njima se savila dva krila, reci — krljašca, ko za porugu, jer premlašna prama jednostakosti i podgnojnoj tjelesnoj obćinini. Noge su opnastom i tankušnom kožicom između prstića poprele, dok plivaju, vjesto i majstorlukom burgijaju i napried životom opuzuju. Imenom su ronci, ali to još podobnije zanatom, jer gdje pred dušmaninom ne mogu krila zaleći, tu je u ronenju jedini spas. Pejaju glavicom u tolikoj nekuda nagrijuju zasusene migave oči i još grdesniji golemi kljun, lopatom na kružnici zalopane, kojim proždor, da ne bi onako prozrijao ni žito sa guvna, sasipije on po baretinama crvice, glijeste i ostalu sitnu gamad i slaže u bezdanke tjelesne ponirice.

K nama se amo oprema, kad je zar u svakoj omjerio svoju snagu, da se može s dušmaninom ogledati na razbojištu ognja živa, jer ih eto na mahove i obrojiti, po triest ih, četrdeset glava zajedno i to obćajno o smočnoj uri, za tihih i blagih noći i između gospijštaka. Svoj dolazak „službeno“ čirlikom dojavu, neka se svak, kome je to obradovanja, raduje. Izprvice su, ko i svaki novijaša — novo selo novi i opanci — bezazeleni, jer da ne bi te vrline, koja ih je pogнала sa rodne grude, da malom opremicom sićušnih krljašca prevale sinja mora i njihove silene dalečine — što bi ih to, nu, kazuj ti, kad znaš, privuklo, da po ovim mrkim bedemima postupošne groznice svoju mladost u samps propustiju?

Sa te svoje bezazlene podatnosti plate amo kod nas omasniju travarinu, jer je li lovac muško i sigurne ruke, a u njoj ne izdaje šiba rikulja, oko čisto i nenatrunato, odmah, pri njihovu nastupu na pozornici i na prohladju naših barutišta, cigli će ih jedan hitac obaliti i porazati svoju polovicu i još koju glavu u antreštelju. Pozatim, što ih ono na ramenu odnese živu glavu, kad oparen i na hladno puše — razitče se ono amo i tamo; može ti puška

zakisnuti i iztrnuti, ne prevari ti njih više, vanda iz busije, jer na otvorenu ratištu, netom tu tvoja sine, a on će pod vodu. Ti se ogledavaš, zvirkaš amo tamo, a on, eno ga, gdje mu se nisesi ni nadao, rtm kljuna izviri, da oduška pijunkne. Kad se dušmani pomeli, a pogibelji nestalo, i on izpliva, otresa sa sebe starežinu i za porugu ti se smijehljivo zagleda u praznu pušku i u vatrom prokaljano oko.

* — Tvoja je, Gara, šibulja nabita? — pri žalu migem ja na svog alajbega, taman kad ću nogom koracati u Jakovljevu trupinu, da se u boj izvezem.

— Što me jutros umetoste i po Bogu čačai! Da me iztrskate i do sita izlijovate, ne bih žalio, koliko, kad mi to govorite — starosno će Gare i kapetinom odmahnu sa čela na zatiljak.

— A ti, gotlobre, eto pa napuni — i pružim mi pribor.

— Sad ste mi drag, a još draže vaše nakalice, dok mi vaše dajkalice i ovo malo pameti izpiše.

Otrgomo se od kraja, a ono se trupine, orahove poljupine, ozdo splošnjena, uzbiba, i

da joj nisesi odprje uvještao, a zečja ti je krv žile obila — bi ti i zube od straha smendujlao, a od muke skrknio, da se ne utopiš. Gare veslašcima, kolik su prakljača, veslaka i petkom i subotom i po mirnoj pučini, što bi dlanom on dlan, izvezomso svojih pet stotina koracača, dok nas sade „maž“, morska i gusta travurina, pa pričela djemiji skok prikračivati i boke joj češati, ne zastavi.

Ne će to Garu presneliti, ko da čemo na morske kuke zajašiti, jer su tu žablja ledja, s kojih se brodice ne rašja; već on zna, koja je. Odložio vesla, kajši na gačama odape, slandra i sa sebe ih skala i kraj mene odložio, nogavice na podgaćicama zavrti poviše koljena i izvrci iz brodice. Kako je oblice zagackao u kal, miaz ga kaljotine poprska do iza uha. Rukama ota obraze.

— Oč, zdravo li je ovo! I onako se jutros niasam umio.

— A ščega nisesi, kezmetom te ne prozvali?

— A kad sam i mogao od posla? Aj vojske ti; što će ti voda? Da je čemu i da nije pričuknuta, ne bi sama sebi vratom lomila!

(Nastavit će se.)

10 kruna dnevno!

može svatko na lakhi način zaslužiti. Sa-
ljite Vašu adresu s poštanskom dopisnicom
na firmu: Jak. Kō nig Beč, VII/3. Po-
štanski ured 63.

Hrvatske narodne poslovice

uredio V. J. Škarpa, cijena knjizi broširano
K 5—, a uvezano K 6—, nabavlja se kod
„Hrvatske tiskare“ u Šibeniku i u svim
knjižarama.

TVORNICA PAPIRNATIH VREĆICA

Čast mi je javiti p. n. občinstvu,
da sam objavljenu tvornicu pa-
pirnatih vrećica za trgovačku po-
rabu otvorio, te je podpunno pre-
ma zahtjevu uredio, time sam u
stanju u najkraće vrijeme najveću
količinu vrećica izraditi. Vrećice
izrađuju se u svim veličinama i
u svim bojama. Pošto je ovo u
nas prvo i jedino domaće pod-
uzeće ovakove vrste, nadamo se
za stalno, da će mi gg. potrošači
povjeriti svoje cijenjene naruče,
koje će u potpunom redu i naj-
savjetnije izvršene biti.

ANTE ZORIĆ ŠIBENIK.

Prva parna tvornica
za bojadisanje, pranje i kemičko
čišćenje odjela na suho

M. DOMIĆA

Split, br. 355.

Primaju se odjela za kemičko čišćenje kao:
oblični, urešna, za sešnju, karaliste i plesove.
Osim toga zastave, prostirače, rukavice od
kože itd., razumije se sve u cjelini čisti se sa
strojem „UNIVERSAL“.

Isto tako parno bojadisanje gore navedenih
predmeta.

Preporuča se svakome ovo zgodno i korisno
poduzeće.

Za Šibenik prima i predaje:
JULIO RAGANZINI
Glavna ulica.

Velika Tvornica tjestenine Velika

i mlinice za raznu hranu.

Pomoću najmodernijeg motora
proizvadjaju

Svake vrsti Od najboljeg marseljskog griza Svake vrsti
ovog jestiva. ovog jestiva.

kao i od

Dobrog i od najfinijega pšeničnog brašna dobrog i od najfinijega.

Tvrđka:

IVAN ŠUPUK i brat

Šibenik.

Foznata peštanska banka
traži u svim mjestim marljivje

Agente i zastupnike

za prodaju dozvoljenih sre-
ćaka i papira trajne vrijednosti.
Taj posao pruža veliku zaslu-
gu, vremenom i stalnu plaću!
Ponude imadu se slati na:
Effektenbank Budapest, V.,
--- Honvéd u. 4. ---

Zahtjevacite cijenike i prospekte!

Zecevi dobro ugojeni u težini od
15 kg. uz cijenu od 5 K
napried. Mlade životinje 150 K.

**Svjetiljke koje same plin
radjaju**, gore 80 puta jače od svieće.
Potrošak goriva 2 filira za sat. Cijena po-
čam od 7 K napried.

H. Schwab, Wien, Wimmergasse Nr. 1.

Liječničko-Zubarski Ambulatorijum

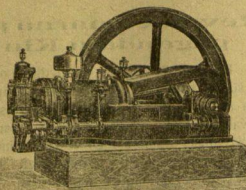
Dr. P. MATIĆ — Spljet

Liječnik za usta i zube

ordinira od 8—12 i 3—6

Vadjenje zubi bez boli pomoću lokalne anestezije. Zaltevanje porcelanom i „Astralom“ sa idealnim
efektom, zlatom, srebrnom lid. Umjetni zubi u kaučuku. Rabote u zlatu: „Brücken“, „Kronen“, „Stift-
zähne“ po najnovijem sistemu.

6—10 --- BOTIČEVA ulica, kuća KATALINIĆ kod perivoja. ---

Najbolji namještaji snage

kao što:
motori na plin (gas), benzin,
žestu, kameno ulje, surovo
ulje za obrtničke, poljodjel-
ske i električne namještaje
snage.

Namještaje na mršavi plin (Sauganlage)
prodaje

Draždjanska tvornica motora na plin

(A. G. Dresdener Gasmotoren-Fabrik:
Moritz Hille, Dresden)

najveća specijalna tvornica
srednje Evrope.

Izključivo glavno predstavništvo, kamo valja
upraviti sve upite:

Kuća Gutenberg,
EMANUEL KRAUS.

Tehnički bureau Trst, via Cecilia, 18.

Zahtjevacite cijenik, bezplatno i bez postarine.
Dopisivanje hrvatski.

Hrvatska

vjeresijska

banka

Podružnica

Šibenik.

Dionička glavnica - -
- - - - K 1,000.000

Pričuvna zaklada i pritičci K 150.000.
CENTRALKA DUBROVNIK - -
Podružnica u SPLITU i ZADRU.

Bankovni odjel - - -

prima uložke na knjižice u konto ko-
rentu u ček prometu; eskomptuje
mjenice.

Obavlja inkaso, pohranjuje i upravlja
vrednime. Devize se preuzimlju naj-
kulantnije. Izplate na svim mjestima
tu i inozemstva obavljaju se brzo
i uz povoljne uvjete

Mjenjačnica - - -

kupuje i prodaje državne papire,
razteretnice, založnice, srečke, va-
lute, kupone. Prodaja srećaka na
obročno odplaćivanje. Osjeganje
proti gubitku kod zdriebanja. Revi-
zija srećaka i vrednostnih papira
bezplatno. Unovčenje kupona bez
odbitka.

Zalagaonica - - -

daje zajmove na ručne zaloge, zlatne
i srebrne predmete, drago kamenje
i t. d. uz najkulantnije uvjete.

Važno za svakoga!

Gustav Marko

Trst

Telefon br. 1930.

Centrala: Via Giulia br. 20.

Tekući račun sa podružnicom Ljubljanske kreditne banke.

Veliko skladište stakala prostih, apaniranih i za ures.

Veliki izbor predmeta za ljekarne, drogerije, porculansko i zemljano
sudje, ocaokline, staklarije, svjetiljke itd.

Velike količice naročutih tvari u ocaoklini, porculani.

Cijene umjerene koje se ne boje utaknice.

Na zahtjev šalje se cijenik badava.

Dopisivanje u hrvatskom jeziku.

Pomenuta tvrđka, jedina svoje vrsti u Trstu, preporučuje se svim
našim trgovcima.

Podružnice:

Via Barriera vecchia

br. 33.

Via Colonia br. 17.

S. Giovanni

di Guardafiuma

br. 871.

Telefon br. 1930.

Pozor!

Kod podružnice za Trst, Jstru i Dalmaciju

ulica Galatti br. 14

Gospodarske sveze „Ljubljani“

može se dobiti uz najpovoljnije cijene i uvjete svakovrstnog dobrog i svježeg
živeća, brašna najglasovitijih mlinova, te krumpira, za tja, graha i umjetnih gnojiva.

Tvrđka je od novog ljeta uvela škont od 2° na svu robu bez razlike,
za fakture izplative kroz 30 dana, a to da olahkot trgovcima knjigovodstvo.

Podupirati Gospodarsku svezu, patriotična je duž...st svakog našeg trgovca.

Cijenike i uzorke šalje se badava na zahtjev.

Svoj svome!

Ravnatelj i vodja:

S. H. Škerl, Trst.